

Rapport

Rapport over een klacht over het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (LBIO) uit Rotterdam.

Datum: 6 juni 2013

Rapportnummer: 2013/062

Klacht

Verzoekster klaagt erover dat het Landelijk Bureau Inning Onderhoudsbijdragen (hierna: LBIO) de inning van de kinderalimentatie niet heeft overgenomen omdat het niet kan beoordelen of er al dan niet sprake was van een onderlinge overeenkomst. Verzoekster stelt dat het LBIO in dat geval de inning had moeten overnemen omdat er een geldige beschikking bestond op basis waarvan er zeker een achterstand in de alimentatie bestond.

Bevindingen en beoordeling

I Bevindingen

1. Verzoekster is in 2008 gescheiden van haar partner. Zij hebben vier kinderen. Deze kinderen zijn bij hun moeder gaan wonen. Haar ex-partner diende op grond van de rechterlijke beschikking van 10 augustus 2010 kinderalimentatie aan verzoekster te betalen.
2. Op 8 november 2010 doet verzoekster een verzoek bij het LBIO om de inning over te nemen omdat haar ex-partner zijn verplichtingen niet nakomt.
3. Op 23 november 2010 wordt de ex-partner aangeschreven over de achterstand en hem wordt verzocht deze alsnog te voldoen.
4. Op 2 december 2010 verzoekt verzoekster om een tijdelijke opschorting in verband met een mediationtraject. Dit naar aanleiding van de uitspraak van de rechtbank waarin de rechtbank opdraagt een mediationtraject te doorlopen onder leiding van een door de rechtbank aangewezen forensisch mediator. Dit traject heeft niet tot een oplossing geleid. In een laatste poging toch nog een ouderschapsplan aan de rechtbank te kunnen overleggen heeft er op 30 maart 2011 toch nog een gesprek plaatsgevonden tussen de partijen, de advocaten van partijen en de mediator. In dit gesprek zijn mondelinge afspraken gemaakt over de omgang maar ook over de verlaging van de alimentatie. Dit omdat ook de hoogte van de alimentatie een voortdurend punt van strijd was.

De advocaat van verzoekster heeft de mondelinge afspraken bij brief van 15 april 2011 bevestigd aan de advocaat van haar ex-partner. In deze brief wordt een reactie gevraagd of de afspraken correct zijn weergegeven. De advocaat van de ex-partner heeft hier niet op gereageerd. De ex-partner heeft echter wel via de mail zijn advocaat bericht dat hij zich in de verwoording van de alimentatieafspraken kon vinden.
5. Op 11 maart 2011 geeft verzoekster aan dat het LBIO de inning kan voortzetten omdat mediationtraject niets heeft opgeleverd.

6. Op 16 maart 2011 geeft de ex-partner aan dat hij meent teveel betaald te hebben en er dus geen sprake is van een achterstand.
7. Tussen verzoekster en het LBIO wordt veel over en weer gecorrespondeerd over de hoogte van de achterstand wat resulteert in de brief van verzoekster van 7 juli 2011 dat het overzicht van het LBIO van 24 juni 2011 correct is.
8. Vervolgens wordt de ex-partner aangeschreven over de achterstand die daarop aangeeft dat er ondertussen mondelinge afspraken zijn gemaakt over de alimentatie.
9. Na veelvuldige correspondentie van het LBIO met verzoekster en haar ex-partner besluit het LBIO in de brief van 17 oktober 2011 de inning niet over te nemen omdat verzoekster onvoldoende heeft aangetoond dat er sprake is van een achterstand.
10. Verzoekster is het hier niet mee en dient bij brieven van 25 november 2011 en 5 december 2011 een klacht in bij het LBIO over het niet overnemen van de inning.

Visie verzoekster

Verzoekster is van mening dat er geen rechtsgeldige afspraak is gemaakt met haar ex-partner. In de brief van de advocaat zijn weliswaar conceptafspraken gemaakt maar deze zijn niet door de advocaat van de ex-partner bevestigd en zijn dus niet rechtsgeldig aldus verzoekster. Verder geeft verzoekster aan dat het om een pakket van afspraken gaat waaraan haar ex-partner zich voor het grootste deel niet aan heeft gehouden. Het is volgens verzoekster niet aan het LBIO om te beoordelen of de afspraak rechtsgeldig is en daarom moet het LBIO zolang er geen nieuwe uitspraak van de rechter is over de alimentatie de nog geldende alimentatiebeschikking aanhouden. De rechter heeft volgens verzoekster tijdens de zitting over de omgang vastgesteld dat er geen afspraken waren gemaakt over de omgang en heeft een totaal andere omgang vastgesteld. Dit geldt dan ook voor de alimentatieafspraken, is het standpunt van verzoekster.

Visie LBIO

Het LBIO is van mening dat de inning terecht niet is overgenomen. De gemaakte afspraken over de alimentatie op 30 maart 2011, de bevestiging hiervan door de advocaat van verzoekster aan de advocaat van haar ex-partner en het feit dat de ex-partner deze nieuwe afspraken is nagekomen duiden er op dat partijen overeenstemming hebben bereikt over een nieuw alimentatiebedrag dat lager ligt dan in de eerdere rechterlijke beschikking was vastgelegd. Dit maakt dat verzoekster onvoldoende kan aantonen dat er sprake is van een achterstand volgens het LBIO.

Het LBIO beantwoordde in het kader van het onderzoek de volgende vraag:

Vraag: Wat zijn de criteria die het LBIO hanteert bij de beslissing of een overeenkomst al dan niet rechtskracht heeft?

Antwoord LBIO: Het LBIO hanteert hierbij hetgeen dat in het rapport van de Nationale ombudsman (rapportnummer 2007/334) gesteld is:

"De Nationale ombudsman stelt zich hierbij op het standpunt dat wanneer een van beide partijen aanvoert dat er sprake is van onderling gemaakte afspraken, het LBIO hiernaar onderzoek doet, teneinde op de juiste gronden over te kunnen gaan tot overname van de inning. Immers, wanneer beide partijen akkoord zijn gegaan met een gewijzigd bedrag aan kinderalimentatie, dient het LBIO deze afspraken te respecteren. Echter, als gesteld wordt dat er sprake is van een mondelinge overeenkomst en deze wordt betwist, hoeft het LBIO hier geen rekening mee te houden. Het is dan aan de rechter om hierover uitsluitel te geven. Uitgangspunt is namelijk dat het LBIO niet kan bepalen dat iemand alimentatieplichtig is, dat kan alleen de rechter."

Het LBIO is van mening dat er hier sprake is van een mondelinge afspraak die in een brief wordt bevestigd.

II. Oordeel Nationale ombudsman

Het vereiste van evenredigheid houdt in dat de overheid om haar doel te bereiken een middel kiest dat niet onnodig ingrijpt in het leven van de burger en in evenredige verhouding staat tot dat doel. Indien zij namens een partij handelt, houdt zij rekening met tussen partijen gemaakte afspraken.

De Nationale ombudsman stelt zich hierbij op het standpunt dat wanneer een van beide partijen aanvoert dat er sprake is van onderling gemaakte afspraken, het LBIO hiernaar onderzoek doet, teneinde op de juiste gronden over te kunnen gaan tot overname van de inning. Immers, wanneer beide partijen akkoord zijn gegaan met een gewijzigd bedrag aan kinderalimentatie, dient het LBIO deze afspraken te respecteren.

Dat een mondelinge afspraak niet door beide partijen schriftelijk wordt bevestigd is naar de mening van de Nationale ombudsman geen reden om aan te nemen dat de mondelinge afspraak niet bestaat. In feite wordt niet de mondelinge afspraak betwist maar de noodzaak van schriftelijke bevestiging daarvan.

Het feit dat verzoeksters advocaat de alimentatieafpraak in een brief bevestigt en de ex-partner het afgesproken bedrag is gaan betalen geeft voldoende aanleiding om te veronderstellen dat er een mondelinge afspraak is gemaakt over de alimentatie.

Als verzoekster door gewijzigde omstandigheden, waaronder bijvoorbeeld de verhuizing van haar ex-partner en het niet nakomen van de overige afspraken van mening is dat de nieuw gemaakte alimentatieafpraak niet meer afdoende is dan zou er een nieuwe

(mondelinge) afspraak gemaakt moeten worden of zou de situatie aan de rechter worden voorgelegd om een nieuw alimentatiebedrag te laten vaststellen. Zoals dat ook bij de omgangsafspraken is gebeurd.

Het LBIO heeft terecht geconstateerd dat er een afspraak is gemaakt over de alimentatie en dat verzoeksters ex-partner zich daaraan gehouden heeft zodat er geen achterstand meer bestond.

Het LBIO heeft hiermee dan ook niet in strijd gehandeld met het vereiste van evenredigheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

De Nationale ombudsman,

dr. A.F.M. Brenninkmeijer

Informatieoverzicht:

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

1. De klacht van verzoekster van 6 januari 2012 met bijlagen.
2. Het standpunt van de directeur van het LBIO van 17 april 2012.
3. Het LBIO-dossier ten aanzien van verzoekster, ontvangen op 17 april 2012.
4. De reactie van verzoekster van 21 maart 2013 op het verslag van bevindingen.

6

2012.00300

de Nationale ombudsman